

DE HERVORMDE VAAN

Orgaan van de bond van Nederlandse Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

68e jaargang - No. 1 - januari 2008

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Ned. Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

Verschijnt maandelijks. Voor leden gratis.
Niet-leden € 12,00 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717

1e secretaris: Ds. T. van Bruggen
Kerkstraat 36, 2959 BS Streefkerk
tel.: 0184 - 681316

2e secretaris: Dhr. M. Post (Studieblokken)
Edelmanlaan 8, 3903 XP Veenendaal
tel.: 0318 - 511355

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930

Lid: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Buitenhof 11, 2926 RB Krimpen a/d IJssel
tel.: 0180 - 517123

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Dorpsstraat 17, 3751 EM Bunschoten
tel.: 033 - 2982760

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699 fax: 033 - 2463322
e-mail: bondsbureau@filtnet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Ned. Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij februari-nummer

De kopij voor het februari-nummer moet vóór
21 januari bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Kohlbrugge

Nieuwjaar

Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid

Hebr. 13 : 8

Wees mij gegroet, eerste dag van het nieuwe jaar! God, de almachtige, moge u gezegend hebben om zijns lieven Zoons wil en u het heil deelachtig gemaakt, dat duurzaam is, dat de tijd niet brengt, maar ook niet afneemt, doch dat boven alle tijden verheven is. Een jaar is weg, met al zijn zorgen, met al zijn moeiten. Achter onze rug is het met alles wat wij doorleefd hebben.

Dat jaar is weg, maar Gods waarheid is nog niet weg.

Daarom hebben wij alle reden, de Heere dank te zeggen.

Staat het goed met onze kas, dan willen wij God dankzeggen, dat Zijn genade, lankmoedigheid en geduld de bodem van onze kas is geweest. Staat het met onze kas slecht, dan zullen wij Hem toch nog dankzeggen voor Zijn kostbare waarheid, dat er meer voor ons zorg gedragen is, waar wij brood en kleren vandaan zouden halen of onze schulden betalen, dan wij het konden doen. Hebben wij iets verloren, - de verliezen die wij hier lijden, worden voor allen die God zoeken en Hem aanroepen in hun nood, met eeuwige winst vergoed. Voor het weesje blijft de waarheid, dat, al hebben ook vader en moeder het verlaten, God het wil aannemen. Voor de weduwe blijft de troost: Hij die u gemaakt heeft, is uw man. Hij de almachtige, sterft nooit, Hij de vader der wezen en de man der weduwen.

Onze harte-troost is: Jezus Christus, gisteren en heden en dezelfde in eeuwigheid.

Inhoud

blz.

Woorden van Kohlbrugge	2
Meditatie	3
Bijbelstudie O.T.	4
Bijbelstudie N.T.	7
Van de voorzitter	10
Opmerkelijk	11
Art. 15 Ned. Geloofsbelijdenis	12
Organisatienieuws	14
Boekbesprekingen	14
Overlijdensberichten	15

Een gebed om Gods licht

*Velen zeggen: Wie zal ons het goede doen zien?
Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o HEERE!*

(Psalm 4 : 7)

Toen David deze psalm dichtte, verkeerde hij in moeilijke omstandigheden. We weten niet, wat er aan de hand was. Daarvoor zijn de gegevens te beperkt. Opvallend is wel, dat David zich niet richt tot tegenstanders, maar tot zijn medestanders.

Er is verschil van inzicht tussen David en zijn vrienden. Dat geeft verwijdering. En David heeft het daar moeilijk mee. David gaat de weg van het gebed. Bij de Heere moet hij zijn. Om Gods raad is hij verlegen. Als David bidt, dan verwacht hij ook dat de Heere hem zal helpen. David weet dat God hem uitkomst zal geven. Eerder heeft de Heere hem in de benauwdheid ruimte gemaakt. Zou de Heere hem niet opnieuw helpen?

Zeker, verdienen doet David niets. Hij is geen volmaakte maar een zondige koning. Hij heeft persoonlijke zonden. Hij heeft ook zonden die met zijn koningsambt te maken hebben. Nochtans zal de Heere hem helpen. Waarom? Omdat de Heere getrouw is! De hemelse Vader laat Zijn kind niet voorttobben. De God van het trouwverbond geeft licht en uitzicht.

David sluit zijn ogen niet voor de werkelijkheid. Hij moet zijn mannen in die zin gelijk geven dat de zaken er beslist niet rooskleurig voor staan. Ja, dan is de vraag die gesteld wordt best te begrijpen: "Wie zal ons het goede doen zien?" David begrijpt zijn mannen wel, want hij is ook een zwak mens. Hij kent de strijd en de aanvechting. Maar hij zegt tot hen en tegelijk tot zichzelf: "Vertrouwt op de HEERE!"

En daarin is David zijn mannen voorgegaan. Wat hij tot hen zegt brengt hij zelf in praktijk. Hij heeft gebeden en hij bidt weer, want hij zegt: "Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o HEERE!" Davids verwachting is van de Heere alleen. We zeggen niet dat Da-

vid zelf helemaal niet heeft gezeten met die vraag. David is ook een mens en heeft ook zijn vragen en gedachten. Maar hij gaat er wel mee naar het juiste adres. Naar de Heere. David blijft niet op de omstandigheden starren. Daar zou je alleen maar somber van worden. Dan kun je er niet doorheen kijken en niet doorheen komen. Maar er is een uitweg. Die weg leidt naar Boven, naar de troon der genade. En wie in zijn gebed die weg opgaat met al zijn noden, die wordt niet met lege handen weggestuurd, maar vindt Gods gunst oneindig groot en wordt Zijn Hulp gewaar.

Dat gebed van David is een gebed om het licht van Gods aanschijn. Hij bidt: "Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o HEERE!" Dat is nodig, weet David, want als de Heere Zijn aangezicht verbergt, dan gaat het helemaal mis en dan blijft het een verloren zaak. In de Schrift is Gods aangezicht het beeld van Gods alwetendheid. De Heere weet alle dingen. Hij ziet ook alles, want Zijn ogen doorlopen de ganse aarde. Nu ligt er in die alwetendheid van God voor allen die Hem vrezen een enorme troost. Troost? God ziet de zonden van Zijn kinderen toch ook? De Heere ziet Davids ongerechtigheden toch allemaal? Jazeker, want er is inderdaad niets voor Hem verborgen. Maar voor die ongerechtigheden is er vergeving bij God. Uit die vergeving leven allen die Hem verwachten. In het geloof is het een heerlijke zekerheid op grond van Gods woord dat al je zonden om Jezus' wil vergeven zijn. Dat laat Gods Geest zien.

Maar wat is nu Davids troost? Dit, dat hij mag weten dat de alwetende God van al Davids noden en omstandigheden afweet. En dat niet alleen, maar ook dat de Heere met hem is in al zijn moeilijkheden. Dat weet David uit zijn verleden. Weer zoekt hij het bij zijn God.

David bidt om het licht van Gods aanschijn. Om een blik van de Heere dus.

Hoe moeten we ons dat voorstellen? Wat betekent het als God het licht van Zijn aanschijn toont? Je kunt God toch niet zien en hoe kun je dan zien dat Hij naar je kijkt? God bewoont toch een ontoegankelijk licht?

De Heere Jezus zegt: "Wie Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien" (Joh. 14:9). En dat zien van Jezus is het zien met de ogen van het geloof. Wie gelooft in Hem, ziet Hem. Daar gaat het zien van God aan vooraf. Gods zien is een zien in Christus. Buiten de Heere Jezus om ziet God ons niet in gunst aan. Alleen in Christus is Gods aanschijn voor ons een liefelijk aanschijn.

Zonder Christus is het duister in het zondarsbestaan.

Christus Jezus is gekomen. Hij heeft geleden. Zijn leven lang. Toen Hij aan het Kruis hing,

verborg God Zijn aangezicht voor Hem. Dat was de helse smart van de Godverlatenheid van de gekruisigde Christus. En nu de Heere Jezus dat werk volbracht heeft, wil God op grond daarvan Zijn aanschijn doen lichten over mensen die niets anders verdienen dan de buitenste duisternis.

Maar het Licht der wereld is gekomen. Christus Jezus is het Licht. Vertrouwen op Hem geeft vreugde in het hart en vrede met God en doet wandelen in het licht van Gods aanschijn.

Laat het aan het begin van het jaar 2008 maar ook steeds weer onze bede zijn: "Verhef Gij over ons het licht Uws aanschijns, o HEERE!" Dan is er licht en uitzicht, voor de kerk, voor de gemeente, voor ons ambtelijk werk, voor de mannenbond en voor ons persoonlijk leven.

En zo wordt Zijn lof vergroot!

Bijbelstudie O.T.

Nehemia 8

Ds. T. VAN BRUGGEN

Onder Gods zegen zijn de muren van Jeruzalem herbouwd. Veel werk is verzet door Nehemia en zijn mannen. In hoofdstuk 8 lezen we ook van de opbouw van het godsdienstige leven. Gods Woord en Wet krijgen volop aandacht. Er komt grote blijdschap. Het Loofhuttenfeest wordt na lange tijd weer gevierd.

Vers 1-9:

Aandacht voor het Woord

Op nieuwjaarsdag verzamelt het volk zich bij de Waterpoort (in de buurt van het tempelplein). Het is de eerste dag van de zevende maand, de maand Tisjrie (valt bij ons gedeeltelijk in september en gedeeltelijk in oktober). Er heerst dankbaarheid onder het volk voor wat de Heere heeft gegeven. Dankzij

Gods trouw en goedheid zijn de muren van Jeruzalem opgebouwd.

De dankbaarheid uit zich in de vraag die het samengekomen volk aan Ezra stelt. Deze Ezra is priester en schriftgeleerde. Hij heeft ook in ballingschap geleefd, maar hij woont inmiddels al weer vele jaren in Jeruzalem. Ezra wordt nu door het volk gevraagd om onderwijs te geven uit "het boek der wet van Mozes" (= de Thora, de eerste vijf boeken van Gods Woord). Het moet de oude Ezra goed hebben gedaan dat er vraag naar het Woord is en dat het volk wil horen naar het Woord. Het volk wil blijkbaar weten hoe er geleefd dient te worden volgens Gods Wet.

Van de vroege morgen tot aan / in de middag leest Ezra uit de wet voor. Dat heeft een uur of zes geduurd. Mannen en vrouwen horen naar het voorlezen en uitleggen van (delen uit) het Wetboek. Onder het gehoor van Ezra bevin-

den zich ook *allen die verstandig waren om te horen*, dat zijn kinderen vanaf 13 jaar. Er is aandacht voor het Woord bij oud en jong. Alles wijst erop dat er sprake is van een actieve betrokkenheid bij hen die het Woord horen. Vanaf een hoge houten stoel leest Ezra voor. Hierbij moeten we niet denken aan de onder ons bekende preekstoel, maar aan een platvorm of podium. Ezra is ook niet de enige die op die houten stoel staat. Op datzelfde platvorm staan ook nog andere mannen, zes aan zijn rechter- en zeven aan zijn linkerhand. Hun namen worden in vers 5 genoemd. Waarom staan die mannen aan weerskanten van Ezra? Waarschijnlijk om het belang van het gebeuren te onderstrepen. De wet, die gelezen wordt, komt van God, en heeft als zodanig Goddelijk gezag. De mannen naast Ezra hoeven het gezag van het Woord niet te versterken, maar hun aanwezigheid geeft wel aan dat het voorlezen van de wet door Ezra door meerderen wordt ondersteund en gedragen.

Als Ezra de wetsrol opent om te gaan lezen, gaat het volk staan. In die tijd werd de eerbied voor het Woord op die wijze uitgedrukt (vgl. Richt. 3 : 20). Voordat hij begint met het lezen van de Wet begint Ezra de HEERE te loven (vers 7). God komt de lof en de dank toe voor al Zijn weldaden en zegeningen. Deze lofprijzing wordt door het volk beantwoord met een dubbel amen. Dit *amen, amen* geeft aan: we stemmen ermee in; het is waar en zeker. Met opgeheven handen wordt ingestemd met de lofprijzing uit de mond van Ezra (vgl. 1 Kon. 8 : 22; Ps. 134 : 2 en Ps. 143 : 6). Vervolgens knielen allen neer, uit eerbied voor God.

In vers 8 worden de namen genoemd van mannen die het volk hebben onderwezen. Wat is voorgelezen uit de wet moet ook uitgelegd worden. Het volk is blijkbaar verdeeld in (veertien) groepen. De Levieten verduidelijken dus wat door Ezra is voorgelezen. Dat was hun taak, waarvoor ze waren opgeleid en aangesteld. Schriftuitleg nam een belangrijke plaats in. Het doel is dat het Woord werkelijk wordt verstaan door de hoorders.

Vers 10-13:

Geen droefheid maar blijdschap!

De voorlezing van de Wet en het uitleggen

daarvan leiden ertoe dat de mensen verdrietig worden en gaan huilen. Ze komen tot de ontdekking dat Gods Wet hebben overtreden, dat ze Zijn geboden en inzettingen niet hebben nageleefd. Ze zijn bedroefd over hun zonden. Er is alle reden voor die droefheid, maar het is niet de juiste tijd omdat het een feestdag is. Daarom vermanen Nehemia, Ezra en de Levieten, die de Wet hebben uitgelegd, dat het volk geen rouw mag bedrijven en niet mag wenen. Reden: "Deze dag is de HEERE, uw God, heilig" (vgl. Lev. 23 : 24 en Num. 29 : 1).

Op zich is de droefheid over het bedreven kwaad terecht en dat wordt in de Bijbel – ook in het boek Nehemia – geleerd, maar aangezien er sprake is van een heilige feestdag mag er geen droefheid zijn. De eerste dag van het jaar moet een blijde dag zijn en mag dus zelfs door de droefheid over de zonde niet overheerst worden. "Gods genade is meer dan onze droefheid; Gods zegen meer dan onze tranen, ook al worden die tranen in Gods fles bewaard en zijn ze tekenen van oprecht berouw." (ds. J.H. Velema, in: 'Biddend Bouwen: Meditatieve gedachten over het boek Nehemia', Leiden, 1995, blz. 107).

Het volk wordt opgewekt om blij te zijn en feest te vieren (vss. 10, 11 en 12). Het gaat om het dienen van God met blijdschap (vgl. Psalm 100). De heilige feesten waren door God ingesteld tot een blijdschap over Gods weldaden (vgl. kanttekening S.V.; Num. 10 : 10 en Deut. 16 : 11).

De blijdschap mag en moet ook tot uiting komen in wat gegeten en gedronken wordt: vette spijzen (d.w.z. lekkernijen) en zoete dranken nuttigen. De blijdschap heeft ook een diaconale kant; de opdracht luidt: *zendt delen degenen voor welken niets bereid is* (vgl. Esther 9 : 19). Dit wordt ook in de Wet (Thora) voorgeschreven (zie Deut. 15 : 7 en 11).

Het volk moet niet bedroefd zijn, "want de blijdschap des HEEREN, die is uw sterkte" (slot van vers 11). Bij "de blijdschap des HEEREN" gaat het om de blijdschap die in God Zelf is. Deze blijdschap van God, die God heeft en van Hem uitgaat, is een sterkte (= vesting, bolwerk) in het leven vol moeite en verdriet. Het volk mag met de droefheid over de zonde schuilen bij God. Vanwege de blijdschap van God Zelf mag een ieder die gaat tot God, de Bron van vreugde, verblijd

worden. De Levieten maanden het volk tot stilte: wees niet bedroefd, maar verblijd u! (vs. 12) Het volk heeft de woorden die gesproken zijn verstaan. Dat blijkt uit wat het volk doet: ze houden een feestmaal en laten er anderen in delen. Het volk maakt *grote blijdschap* (vs. 13; vgl. Ps. 118 : 24).

Vers 14-19:

Het Loofhuttenfeest weer gevierd

Op de tweede dag gaan de hoofden der vaderen (= familiehoofden) van het hele volk, de priesters en de Levieten naar Ezra toe. Waarom? Ze hebben behoefte aan voortgaand onderwijs uit de Wet. Ezra is een kenner van de Schriften, van hem kunnen ze veel leren. De leiders van het volk, de familiehoofden en de geestelijken, stellen een goede scholing in de Schriften op prijs. Ze hebben het uiteraard voor zichzelf nodig, maar ook omdat op hen de grote verantwoordelijkheid rust om geestelijke leiding aan het volk te geven.

Ze lezen in de Wet dat God door Mozes geboden heeft om in de zevende maand (Tisjrie) het loofhuttenfeest te vieren (zie o.a. Lev. 23 : 34- 44). Dat moet bekend gemaakt worden in Jeruzalem en de overige plaatsen, met de oproep om takken van olijfbomen en andere bomen (zie vs. 16) te halen en daarvan

loofhutten te maken. De geestelijke leiders brengen in praktijk wat ze van Ezra uit de Wet hebben geleerd en ze geven gehoor aan het Woord om het volk op te roepen om het loofhuttenfeest te vieren. En zo gebeurt het ook. Na lange tijd wordt dit feest gevierd. Overal verrijzen loofhutten. Daarin wordt gedurende zeven dagen - zo lang duurde het feest - gewoond (zie vs. 16 en vs. 17). Dit moet herinneren aan de tijd dat de voorouders door de woestijn trokken en in loofhutten woonden. Het Loofhuttenfeest, dat sinds de dagen van Jozua niet op deze wijze is gevierd, wordt in ere hersteld. Met *zeer grote blijdschap* vieren de teruggekeerde ballingen dit feest.

Overeenkomstig de bijbelse voorschriften wordt op elke dag van het feest gelezen uit de Wet (zie Deut. 31 : 10-13). De Schriften worden geopend. Dat hoort bij echte feestvreugde! Gods heilig Woord is bepalend voor de ware vreugde. De kunst van het echte feestvieren wordt in Gods Woord beschreven en uit het Woord geleerd.

Het feest wordt afgesloten met een verbodsdag (vs. 19). Op de achtste dag is er *naar het recht* (= volgens de bepaling van de Wet) een plechtige samenkomst, een afsluitende viering.

Zingen: Psalmen 56 : 4 en 5; 89 : 7;
100 : 1 en 3; 106 : 2 en 4; 118 : 1 en 12.

Gespreksvragen:

1. Ezra leest voor uit Gods Wet. Zijn gehoor heeft aandacht en eerbied voor het Woord. Waaruit blijkt dat? Tijdens onze erediensten vormt de Schriftlezing een vast onderdeel. In zijn boek *Liturgische Oriëntatie* schrijft wijlen dr. H. Jonker hierover het volgende: "De Schriftlezing is het hoofdmoment, omdat daarin God zelf door zijn profeten, psalmisten en apostelen en door zijn Zoon Jezus Christus direct tot ons spreekt." Wat zegt dit over de plaats van het Woord in de eredienst en over aandacht en eerbied hebben voor het Woord?
2. Volgens Nehemia 8 moet de blijdschap de boventoon voeren. Wat is daarvan de reden? Zoek eens bijbelteksten over blijdschap op (eventueel met behulp van een concordantie). Waarom is blijdschap zo wezenlijk voor het geloofsleven en het dienen van God?
3. Wat moet verstaan worden onder: "de blijdschap des HEEREN" (vers 11)? (zie ook Jes. 65 : 19). Wat betekent het dat deze blijdschap een sterkte (bolwerk) is?
4. De leiders gaan in de leer bij Ezra. Waarom doen ze dat? Waarom is een gedegen (theologische) studie zo belangrijk voor geestelijke leiders?
5. "Goed feestvieren is een gunst en een kunst" (ds. J.H. Velema). Bent u het eens met deze stelling? Motiveer uw antwoord.

Bijbelstudie N.T.

Zesde Bijbelstudie over gedeelten uit het Evangelie van Lukas

De rijke man en de arme Lazarus **Lukas 16 : 19–31**

Ds. J.J. VERHAAR

De aanleiding en de gelijkenis in haar geheel

Een vorige keer zagen we dat de Heiland Zich niet gemakkelijk laat spannen voor het karretje van allerlei wereldse kwesties en geld- en erfeniszaken. Dat neemt niet weg dat voor de Heiland het ómggaan met geld en goed wel erg belangrijk is. Of je God vreest, dat blijkt uit dat omgaan. Over het zaken doen heeft de Heiland het gehad blijken het eerste deel van Hoofdstuk 16. De gelijkenis van de onrechtvaardige rentmeester. Met als les: sla tijdig munt uit Mammon, maar hoed je ervoor om hem (Mammon) te dienen. De nu volgende gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus lijkt deze tweede kant van de zaak te benadrukken. De Heiland lijkt daarbij een wel zeer eenvoudige schema te hanteren. Rijk zijn staat bij Hem bijna gelijk aan ongodvrezend zijn en omgekeerd: arm en ellendig zijn, staat bijna gelijk aan godvrezend zijn. We hebben te denken aan een gelijk op gaan in de praktijk en deze waarneming van de Heiland heeft ons uiteraard meteen al veel te zeggen. Overigens bevat de gelijkenis nogal wat elementen die vragen oproepen t.a.v. de rest van de Bijbel. De bovengenoemde gelijkstelling is er één van; maar ook de voorstelling van het leven ná dit leven. In hoeverre is dit verhaal gekleurd door secundaire Joodse en misschien wel heidense opvattingen? En waarom heeft de Heiland daar gebruik van gemaakt?

Er tekenen zich twee hoofdthema's af in de gelijkenis. 1) De omkering van het lot in de toekomstige wereld v.w.b. rijken en armen (goddelozen en godvrezenden). 2) Wonderen en zelfs opstanding uit de dood bewerken niet bekering wanneer Wet en Profeten die niet bewerken.

Het eerste deel van het verhaal: de toestand hier beneden

De rijke man wordt kort maar doeltreffend getekend in zijn rijkdom en de daar uit voortvloeiende levensstijl. Gekleed gaan in "purper en zeer fijn linnen" duidt op een wel buitengewone luxe. Bijna koninklijk. Of hier al een misprijzende toon klinkt; daar kun je verschillend over denken. Wanneer je hier al over zonde gaat praten; dan verval je al heel snel in moralisme. De eigenlijke zonde van de rijke man ligt toch ergens anders in: hoe hij omgaat met zijn arme broeder. De tekening van die arme broeder, de arme Lazarus, is zeker in schrijnend contrast vergeleken met die van de rijke man. Het is trouwens apart, dat de Heiland een naam noemt! Dat doet Hij verder in geen enkele gelijkenis. Het is wellicht om er de volle nadruk op te leggen: de *rijke* man heeft niet eens een naam; die is het vermelden niet waard. Met je dood vergaat voor jou niet alleen je rijkdom, maar ook je naam. De *arme* man heeft wel een naam; omdat hij bij God gekend is en door Hem geliefd wordt. De naam toont verwantschap met die van de knecht van Abraham: Eliëzer. En is verder dezelfde als van de vriend van Jezus, die door Hem later opgewekt zal worden uit de dood. De betekenis is: "God helpt". Het is overigens een zeer veel voorkomende naam. Lazarus ligt als bedelaar voor de poort van de rijke man. Op zich al een schande, dat dit mogelijk en nodig is. Rijken hebben natuurlijk niet graag bedelaars vlak voor hun deur. Die worden óf weggejaagd óf zo bedeed dat het niet nodig is om aan die deur te blijven zitten. Grote onverschilligheid is er dus bij de rijke man voor het lot van zijn medemens. Het is duidelijk: er is niemand in dat huis om Lazarus op de één of andere manier te helpen. De rijke man zelf doet dit al allerminst. Lazarus zit onder de zweren. Je hoeft hier

niet te denken aan melaatsheid, want dan zou dat liggen aan die poort ondenkbaar zijn. Zelfs de restjes van het luxueuze leven in dat grote huis worden Lazarus niet gegund. Maar wel zwermen de honden om hem heen, die zijn zweren likken. Alsof ze wachten op zijn dood en niet kunnen wachten om hem te verscheuren. Het eigen karakter van de evangelist Lukas komt in zijn vertelling opnieuw goed uit. Lukas heeft altijd veel oog voor de barmhartigheid van God en van Jezus; en dus ook voor de hulpbehoevendheid van mensen en daartegenover de onbarmhartigheid van andere mensen. Maar het is de Heiland Zélf, Die gezegd heeft dat de barmhartigheid het zwaarst weegt wanneer het gaat over het houden van de Wet.

De toestand hierna

En dan komt de omkering! Honderdtachtig graden. Eerst sterft de bedelaar. Hij gaat regelrecht naar de Hemel. En spoedig daarop sterft ook de rijke man. Hij gaat onmiddellijk “in de pijn”. Elk woord in de vertelling onderstreept de totale omkering. Lazarus “wordt gedragen” en “in de schoot van Abraham”. De rijke man “slaat zijn ogen op in de pijn”. Er bestaat soms een neiging om de tekening van dit gebeuren af te doen met “beeldspraak”. Waarbij men dan vaak vergeet, dat die zogenaamde beeldspraak wel weergeeft een ontzagwekkende werkelijkheid. Er is trouwens geen enkele reden om het gedragen worden van de ziel, na het sterven, door de engelen te bagatelliseren of de realiteit ervan te ontkennen. Waarom zouden we? Ook dit is een ontzagwekkende werkelijkheid. Hoe stelt de Heiland de toestand van Lazarus na diens sterven vóór? Hij is gedragen “in de schoot van Abraham”. Wellicht te lezen: “aan de boezem van”. Maar welk beeld wordt hier gebruikt? Een kind op schoot van de vader? Een voorname gast die aanligt naast de gastheer of naast de voornaamste andere gast. Waarbij je kunt denken aan de grote Messiaanse maaltijd. De positie van Abraham in het Koninkrijk Gods is vanzelfsprekend belangrijk. De apocriefe literatuur noemt Abraham als ontvangend de rechtvaardige martelaren (4 Macc.), en in ieder geval als wonend in het Paradijs (Test. Abr.). De uitspraak van de Heere Jezus is een illustratie van de uitdrukking “vergaderd worden tot de vadersen”.

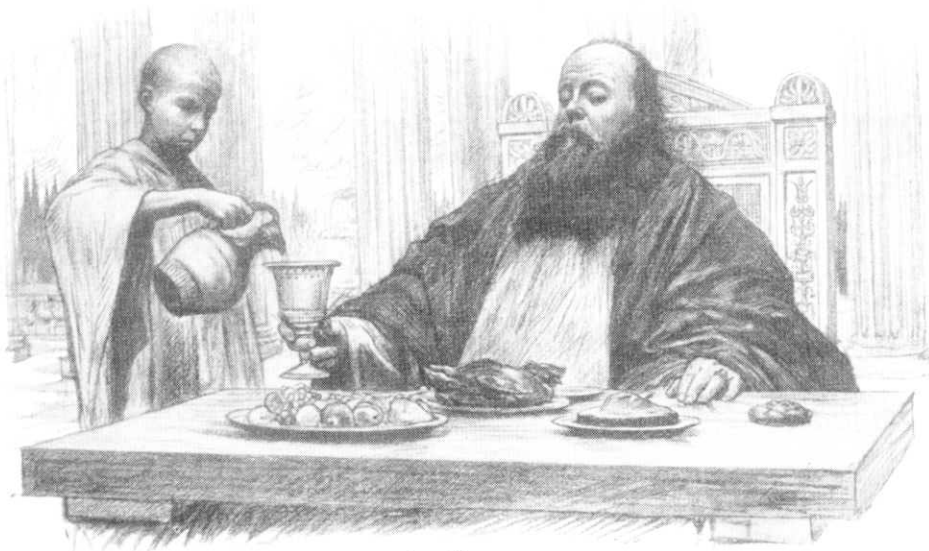
En dat daar de allereerste vader, Abraham, genoemd wordt duidt uiteraard op de hoge positie die Lazarus zal innemen ook al was er tijdens zijn aardse leven niets dat daar op wees. En Abraham wordt voorgesteld als de uitvoerder van Gods barmhartigheid.

En dan de toestand van de gestorven rijke man. Hij slaat zijn ogen op “in de pijn”. Het moeilijke bij de uitleg van deze passage vormt het feit dat de Joodse voorstellingen van het leven ná dit leven divers en in ontwikkeling zijn. Hoe men zich het verblijf van onrechtvaardige doden in het “tussentijdse” verblijf vóór het Laatste Oordeel moet denken is dus niet precies bekend. Maar enkele dingen worden uit de gelijkenis duidelijk. Zonder overigens alle dingen letterlijk te kunnen verklaren. Dan komt men uiteraard tot ongerijmdheden.

1) De woorden “in de pijn” duiden op straf en vergelding. 2) Bij deze vergelding moet men uiteraard niet denken aan verdienste, die al of niet opgebouwd is en al of niet vergolden wordt. Het gaat om wie men gewéést is in zijn aardse leven. Het is hier niet zo dat men ineens door de “werken” zalig wordt. Het gaat hier om het “doen” van de geboden Gods; maar dat is hetzelfde als “geloven” in de Heere, of: de Heere vrezen. 3) Men kan hier niet denken aan een soort van vagevuur. De onherroepelijkheid van het volvoerde vonnis is duidelijk. In de voorstelling van het vagevuur is verlossing mogelijk en hier is dat niet. 4) Er is een absolute scheiding tussen rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Er is een “grote kloof” tussen die beiden. 5) De beschrijving van de toestand is in lichamelijke termen. Dat kan uiteraard moeilijk anders. Maar het valt toch op. Tussen haken: Wanneer wij ons aan beschrijvingen wagen van het hiernamaals dan voegen we er vaak de waarschuwing bij, dat we *niet* in lichamelijke termen mogen spreken of in plastische voorstellingen mogen denken. Dit schijnt niet in overeenstemming te zijn met wat de Heiland doet.

Het tweede deel van het verhaal

Er ontspint zich een dialoog tussen Abraham en de rijke man; ieder aan hun kant van de “kloof”. Hier mag men uiteraard niet letterlijk verklaren. Speculaties over communicatie tussen de beide oorden van het hiernamaals

De rijke man.

gaan voorbij aan de bedoeling van het verhaal van de Heiland. De rijke man vraagt twee dingen. Eerst om verkoeling voor "de vreselijke pijn in de vlam". Die wordt hem geweigerd. Omdat de situatie immers radicaal omgekeerd is. De rijke man heeft zijn deel in het leven al ontvangen. Maar hij heeft er niet mee gedaan wat hij ermee had moeten doen (namelijk barmhartigheid beoefenen). Als "kind" van Abraham (let op deze aanspraak!) wist hij wat God van hem vroeg. Opvallend is, dat van de rijke man gezegd wordt dat hij Abraham aanspreekt; niet Lazarus. Die ziet hij kennelijk nog niet zitten, behalve dan om hem nog maar eens te dienen door naar hem toe gestuurd te worden. Overigens vraagt de rijke man slechts een nat gemaakte vinger van Lazarus. Maar ook die wordt hem geweigerd.

Na de weigering van Abraham, ook op grond van het feit dat de kloof onoverbrugbaar is, komt de man met een tweede vraag. Of Lazarus niet naar de aarde teruggestuurd kan worden om zijn broeders te waarschuwen

voor het lot dat ook hen zal wachten. Zou je verwachten dat dit geweigerd wordt op grond van het feit dat een mens niet terug kan naar de aarde, dan kom je bedrogen uit. De reden dat Abraham ook dit tweede verzoek afwijst is een andere, en is daarom natuurlijk de spits van het verhaal: De broeders zijn al gewaar-schuw, evenals de rijke man dat zelf wás. Ze hebben namelijk Mozes en de profeten. En daarin is overduidelijk wat God *vraagt* en wat Hij *geeft*, namelijk *Wet* en *Evangelie*, *Gebod* en *Belofte*. Dat is alles waarmee een mens zalig kan en zal worden. En op de tegenwerping, die de rijke man nog waagt, dat een boodschapper die opstaat uit de doden een veel diepere indruk zal maken dan Wet en profeten, antwoordt Abraham dat er niets krachtiger is dan Wet en profeten. (En wij voegen erbij: en Evangelie.) Maar wanneer Wet en Profeten en Evangelie géén kracht doen; dan is en blijft men verloren. Zelfs al is men omringd door wonderen en tekenen en boodschappers. Het is een wat ruw verhaal met een onomwonden toepassing. Maar de Heiland heeft het gesproken! Het kan niet herroepen worden.

Gespreksvragen:

1. Is voor ons duidelijk, dat het in deze gelijkenis wel degelijk ook om het geloof gaat?
2. Valt het ons op, dat de Heiland helemaal niet voorzichtig is met spreken over beloning?
3. In hoeverre moet je oppassen met speculaties over het hiernamaals en waarom mag je er toch niet over zwijgen?
4. Wat geeft deze gelijkenis voor aanwijzingen over evangelisatie?

Van de voorzitter...

Ds. W. WESTLAND

Jubileum-jaar

Aan het begin van het nieuwe jaar wil ik u allereerst het heil en de zegen van de Heere toewensen. Voor uw persoonlijk leven, maar ook in uw gezin en in uw werksituatie. Wij weten niet, wat dit nieuwe jaar ons zal brengen. Maar bij alles, wat er veranderd, blijft de Heere Dezelfde. En Zijn Woord gaat met ons mee, ook in het nieuwe jaar. Met Zijn Woord mogen we bezig zijn, ook op onze mannenverenigingen. Onze bede is, dat de Heere dit wil zegenen, voor uw persoonlijk geloofsleven, maar ook tot opbouw van de kerkelijke gemeenten. Omdat we zo in het midden van de kerk, waar toe wij behoren, en ook in het midden van ons volk een zoutend zout en een lichtend licht mogen zijn.

Het nieuwe jaar is voor onze Mannenbond een Jubileumjaar. Het is nu 75 jaar geleden, dat onze Bond is opgericht. Dat is niet aan ons te danken. Maar het is de trouw van God, dat dit werk nog steeds voort mag gaan. Daarom komt Hem de dank en de eer toe.

Een Jubileum is een goede gelegenheid om het werk van onze Bond meer aandacht te geven. Het hoofdbestuur wil deze gelegenheid duidelijk aangrijpen. U hoort daar nog wel meer van. Maar we willen ook aan u vragen om in uw eigen gemeente uw mannenvereniging nog duidelijker onder de aandacht te brengen en wervend bezig te zijn. Laten we bidden om groei in ons werk. Niet tot eigen eer, maar tot eer van God en tot zegen van Zijn Koninkrijk.

Bestuursverkiezing

Op de Huishoudelijke Vergadering, die vastgesteld is op D.V. 5 april 2008 staat de bestuursverkiezing op de agenda.

Aftredend en herkiesbaar zijn ds. W. Westland en ds. J.H. Lammers. Onze secretaris, ds. T. van Bruggen stelt zich niet meer herkiesbaar. Dit vanwege drukke werkzaamheden en persoonlijke omstandigheden. We komen hier later nog op terug.

Het Hoofdbestuur stelt de volgende (dubbel-tallen) aan u voor:

- A) Vacature T. van Bruggen
(niet herkiesbaar)
 - 1) ds. E. de Mots te Goedereede
 - 2) ds. W.P. Emaus te Lekkerkerk
- B) Vacature ds. W. Westland (herkiesbaar)
 - 1) ds. W. Westland te
Ridderkerk-Slikkerveer
 - 2) ds. J. de Jong te Sliedrecht
- C) vacature ds. J.H. Lammers (herkiesbaar)
 - 1) ds. J.H. Lammers te Krimpen a.d. IJssel
 - 2) ds. M. Maas te Hasselt

Volgens artikel 11, lid 3 van onze Statuten, heeft elke aangesloten vereniging het recht om aan de voorgedragen dubbel-tallen namen toe te voegen. Dat dient te gebeuren door een schriftelijke opgave, uiterlijk twee maanden vóór bovengenoemde vergadering. De voorgedragen kandidaat moet lid zijn van een aangesloten mannenvereniging en vooraf schriftelijk verklaren met de kandidaatstelling accoord te gaan.

Tenslotte

Een hartelijke groet aan u allen, mede namens de andere bestuursleden.

DR. J. BROEKHUIS

Is God een probleem?

Wie is de Heere? Het is een vraag waar velen over nagedacht hebben.

Als we dat doen zijn we geneigd om in menselijke beelden of in menselijke termen van Hem te denken. Wij doen dat omdat we niet anders kunnen. God is immers Geest. Maar de vleeselijke mens kan zich niets bij een geestelijk wezen voorstellen. De vragen rijzen de pan uit: God liefde? God heilig? God barmhartig? Om deze antwoorden te omzeilen richten we ons op een 'belevingsgerichte, magere, oppervlakkige' theologie. Het is een zin uit de koker van baptist Jeroen Bol, die hij naar voren bracht op de themadag van de George Whitefield Stichting.

"Stuitende illustratie daarvan vindt Bol het evangelisch Opwekkingslied 586 met de tekst "De schepping juicht". Als ik kijk naar het wereldnieuws, naar wat Al Gore aanklaagt over het klimaat of naar de ongeloflijke tragedie in Darfur, hoe kun je dan zingen over een juichende schepping? In de Bijbel beschrijft Paulus juist het tegenovergestelde: een schepping die zucht en in barsnood is."

Ik stip dat even aan: *"in de Bijbel"* De oorsprong van de oppervlakkigheid is dat de Bijbel aan de kant wordt geschoven. Even weg van het wereldleed dat best eng is. Even een positieve kick krijgen. Het is een probleem van onze tijd.

"Je loopt daarmee twee gevaren, ziet Bol. Het eerste gevaar is een versimpeling van het christelijk geloof dat in het geheel niet simpel is.

Neem alleen het gegeven dat de Bijbel dan weer spreekt van uitverkiezing dan weer zegt

dat God wil dat alle mensen gered worden. Dat is complex. Als je nalaat daarover te prediken, loop je het serieuze risico om een karikatuur van het geloof te schetsen. Een karikatuur die zo waterig en dun wordt, dat het niets meer voorstelt. Het gevaar is dat je aan het eind van de rit een God hebt geschaapt naar jouw beeld, die gelijk is aan een knuffelgod die poezelig en knus is, die altijd voor je zorgt en je altijd vergeeft. Een soort kosmisch maatschappelijk werker die ervoor zorgt dat alles uiteindelijk goed komt met alles en iedereen.

Maar God is heilig. De zin uit een Opwekkingslied 581: "Heer, ik mag u omarmen", is gewoon te naïef voor woorden."

God is heilig. Typerend is dat voor de boodschap van de bijbelse religieuze leiders. Die stemden hun boodschap niet af op wat mensen wilden horen, maar altijd op wat mensen echt nodig hebben: de verzoening. De uiterste consequentie van het elimineren van de heiligheid van God is dat elk zondebesef principieel aan de kant wordt geschoven. Het moge ons waarschuwen: wie menselijk denkt van de Heere, staat daarmee de eigen zaligheid in de weg.

Vanaf het begin...!

Artikel 15 Ned. Geloofsbelijdenis

DS. W. WESTLAND

Bij elke doopdienst klinken die ernstige woorden: in zonden ontvangen en geboren. In de Doop wordt de onreinheid van onze ziel aangewezen. Dat lijkt zo tegenstrijdig, wanneer we een pas geboren baby in de wieg zien liggen. Het lijkt zo zuiver en onschuldig. En toch...!

„Wij geloven”, zegt artikel 15. Ook de leer van de erfzonde is een zaak van geloof. En wij geloven dat, omdat Gods Woord ons dit duidelijk zegt. Niet alleen in Psalm 51 en Romeinen 5. Neen, de erfzonde is als een zwarte draad door de geslachten heen. En de vraag van Job is tot op vandaag actueel: „Wie zal een reine geven uit een onreine?”

... Geen reine uit een onreine ...
Rembrandt: vrouw met een kind op schoot.

Bij de erfzonde kunnen we twee aspecten onderscheiden: Erfschuld en Erfsmet. Erfschuld wil zeggen, dat wij allen delen in de schuld van heel het menselijk geslacht. Adam is immers onze vader. Erfsmet betekent, dat wij allen met de zonde besmet zijn. Zoals het vandaag mogelijk is, dat een baby al besmet is met het aids-virus, zo is het nog des te meer met de zonde. Vanaf het eerste begin van onze leven is onze ziel besmet met de zonde.

God rekent anders

Dikwijls wordt de vraag gesteld: is dat wel eerlijk? Wat kan ik er aan doen, dat Adam heeft gezondigd? Moet ik daar de gevolgen van dragen? Dan stel ik u een tegenvraag: Zou u het anders gedaan hebben, dan Adam? Wij kiezen toch ieder moment voor de zonde. Het is al net als in het gewone leven: van rijke ouders willen wij wel erven, maar om de schulden van je ouders over te nemen, daar voelen we niets voor.

Gelukkig, dat de Heere anders rekent dan wij. Want zo wordt het toch mogelijk om zalig te worden. In de eerste Adam worden wij schuldig gerekend, en liggen onder het oordeel. Maar de Heere gaf ons Zijn Zoon als de tweede Adam. En door het geloof in de Heere Jezus, de tweede Adam worden wij vrijgesproken, en ontvangen wij de eeuwige zaligheid.

Artikel 15 laat ons de ernst zien van de erfzonde: Ze is uitgebreid tot alle mensen, niet één uitgezonderd. Zelfs uw kinderen voor de geboorte, in het lichaam van hun moeder, dragen de erfzonde vanaf het eerste begin mee. En de erfzonde is maar niet een klein vlekje in ons bestaan. Neen, zegt onze belijdenis, ze is zo lelijk en gruwelijk in Gods oog, dat zij genoeg is om het menselijk geslacht te veroordelen.

Dit wordt ons gezegd tot verootmoediging. Opdat we maar nooit hoogmoedig zouden zijn, maar nederig zullen buigen. Om net als David in Psalm 51 ook deze zonden te belijden aan de Heere en te bidden om de reiniging in het bloed van Christus.

Er worden in artikel 15 dan twee voorbeelden genoemd. De erfzonde is als een wortel. En u weet: als de wortel van de boom niet goed is, dan zijn ook de stam, de takken en de bladeren niet goed. Als het beginsel van een mens niet goed is, kan hij ook geen goede dingen voortbrengen. Ook spreekt artikel 15 over een fontein, een onzalige fontein, waaruit steeds maar vergiftigd water opborrelt.

Pelagius

Dit is een heel ander geluid, dan Pelagius liet horen. Pelagius was een Britse monnik, die leefde rond het jaar 400 na Christus. Hij was een man, die zelf een sober en ernstig leven leidde. Maar hij dacht veel te goed van de mens. Volgens Pelagius komt de zonde niet uit onszelf voort. Maar door navolging. Omdat we als kind reeds zoveel slechte voorbeelden om ons heen zien, worden we zelf ook zondig.

Pelagius is in feit een voorloper van het Humanisme, een stroming, die er ook vanuit gaat, dat de mens van nature goed is. In de Rooms Katholieke Kerk zien we het semi (half) Pelagianisme. Volgens de Rooms Katholieke Kerk wordt de mens wel in zonde geboren, maar door de Doop wordt de erfzonde afgewassen, en beginnen we met een schone lei. Artikel 15 zegt het duidelijk anders: door de Doop wordt de erfzonde „niet ganselijk (geheel) weggenomen“. Die onzalige fontein blijft doervloeiën, ook na de bediening van de Doop. Maar tegelijk behoeven wij de Doop ook niet te onderschatten. Want het is een krachtige belofte van Gods kant. Bij de Doop wordt ons de weg gewezen naar het bloed van Jezus Christus, dat reinigt van alle zonden. Zoals artikel 15 zegt: de kinderen Gods tot verdoemenis niet toegerekend, maar door Zijn genade en barmhartigheid vergeven wordt.

Waken en verlangen

Het laatste van artikel 15 is een waarschuwing en een appèl. We mogen niet in de zonde slapen met de gedachte: een mens is nu eenmaal zo door de erfzonde, ik kan er ook niets aan doen, dat ik telkens weer zondig. En dan toch maar hopen, dat God het door de vingers

ziet. Neen, het moet anders. Met je zondige bestaan naar de Heere toe, en in het geloof schuilen in het middelaarswerk van de Heere Jezus. Hij is de reine Middelaar, die nooit met de erfzonde besmet geweest is. Hij is de enige, die als een Reine voortkwam uit een onreine moeder (zie Lucas 1 : 35). Maar Hij nam onze zonden op, ook onze erfzonde. Daarom is er hoop voor u en ook voor uw (klein)kinderen (Lees Dordtse Leerregels I,17).

Wie de verzoening in Christus leert kennen door het geloof, wordt echter wel in de strijd gezet. Want de zonde is nog niet weg uit het leven van Gods kinderen. Dan zouden ze de hemel reeds op aarde hebben, en zou u de Heere en Zijn genade niet meer nodig hebben. Maar nu is het anders. De erfzonde blijft nog als een taaie wortel van onkruid in mijn leven aanwezig. En daarom niet in slaap sukelen, zodat u in de slaap verrast zou kunnen worden door de satan en de zonde. Maar waakzaam zijn. Met gevouwen handen en een open Bijbel dicht bij de Heere leven. En dan zal het gevoel van verdorvenheid de gelovigen dikwijls doen zuchten, zegt artikel 15. Zie, dat is het grote verschil met de ongelovigen: die zuchten niet over hun zonden, hooguit over de gevolgen van de zonde. Maar Gods kinderen kennen het verdriet over de zonde. Jazeker, ze kennen ook de blijdschap in Christus. Verwondering over Gods genade.

Maar ook dat zuchten over de zonde. En dat brengt dan ook het verlangen. Het verlangen om voor altijd van de zonde verlost te zijn. Nooit meer de Heere verdriet te doen. Helemaal te beantwoorden aan uw bestemming. Om Hem in volmaaktheid te dienen voor de troon van God. En om Hem dan eeuwig te danken voor Zijn genade. Is dat ook uw verlangen?

Gespreksvragen:

1. Wat maakt artikel 15 bij u los? Probeer hierover een gesprek te krijgen.
2. Ziet u overeenkomsten in de erfzonde in Adam en de genade in Christus? En wat is het verschil?
3. Wat betekent de Doop met het oog op de erfzonde? Is er verband tussen het afwijzen van de erfzonde, en het verwerpen van de kinderdoop?
4. Welke vruchten van het geloof vindt u in artikel 15?

Organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2005

Blz. 3: MV "De Heere is onze Banier" te Brandwijk heeft een nieuwe voorzitter: A.J. van Rees, Donkseweg 3, 2974 LG Brandwijk. Deze vereniging heeft ook een nieuwe secretaris gekregen: C.J. Kok, Gijbelandsedijk 67, 2974 VE Brandwijk.

Blz. 7: Secretaris van de "N.H. Mannenvereniging op G.G." te Delft is geworden: W. van Mourik, Roland Holstlaan 1191, 2624 KR Delft.

Blz. 10: Het huisnummer van de heer C. Kom (Overdorpstraat), de voorzitter van MV "Petrus Datheen" te Nieuwe Tonge, is: 11.

Blz. 18: de heer M. Schuit is geen secretaris meer van MV "Wees een zegen" te Putten. Het secretariaat wordt waargenomen door de heer J. van Oostende, de voorzitter van de vereniging.

Blz. 23: MV "Maranatha" te Leerbroek heeft een nieuwe penningmeester: J.A.W. van Soest, Recht van Ter Leede 4, 4245 KB Leerbroek.

Blz. 29: Voorzitter van MV "De Heere is onze Banier" te Vinkeveen is geworden: D.T. van Egmond, Dodaarslaan 75, 3645 JB Vinkeveen.

Blz. 34: Voorzitter van de "Streek Rotterdam" is geworden: ds. J.J. Verhaar, Noorderstraat 62, 2922 AC Krimpen aan den IJssel.

Blz. 35: De "Streek Veenendaal" heeft een nieuwe voorzitter gekregen: Ds. L. Kruijmer, Kerkewijk 102, 3904 JG Veenendaal.

Wilt u wijzigingen in het adresboekje aan mij doorgeven en wijzigingen in het ledenbestand van uw vereniging aan het Bonds bureau? Hartelijk dank voor uw medewerking!

Ds. T. van Bruggen, secr.
e-mail: dstvanbruggen@solcon.nl.

Vakantiewerk Alleenstaanden

De commissie Vakantiewerk Alleenstaanden van de Bond van Hervormde Vrouwenverenigingen op G.G. organiseert in de zomer opnieuw drie vakantieweken. Deze weken zijn bedoeld voor alleenstaande mannen en vrouwen.

Graag willen we u attenderen op deze fijne weken, waarin de Bijbel een centrale plaats inneemt. Er is ontspanning, bezinning en een sfeer waarin u zich thuis voelt!

Voor onze gasten geldt dat zij zich helemaal zelfstandig kunnen verzorgen.

Wij bieden u de keuze uit de volgende mogelijkheden:

- D.V. 12 - 19 juli 2008
Parkhotel 'Hugo de Vries' te Lunteren
- D.V. 26 juli - 2 augustus 2008
Conferentieoord "De Zevenhof" te Havelte
- D.V. 9 - 16 augustus 2008
Chr. Conferentie- en vakantiecentrum 'Het Vierhousterbos' te Vierhouten

Voor inlichtingen, een folder van onze vakantieweken en aanmelding kunt u terecht bij: mevr. A. Bouma-Groothuis, tel: 038-3325993

Vakantieweken Alleenstaanden

Ik heb het genoeg gehad, als man, een week aan een vakantieweek van de Hervormde Vrouwenbond in Ermelo te mogen deelnemen. Hoewel deze mogelijkheid voor mannen al voor het tweede jaar is opengesteld, was ik tot mijn verbazing de enige alleenstaande man die zich hiervoor had opgegeven. Toch mag ik terugzien op bijzonder fijne week. Ik wil dit graag in de belangstelling van de leden van de mannenverenigingen aanbevelen. Of er geen mannen zijn die voor deze vorm van vakantie voelen of dat het onbekende een rol speelt, weet ik niet. Toch is het een aanrader om het ook eens te ondervinden. Graag ben ik beschikbaar om informatie te geven. U kunt mij bellen of mailen en ik zal u aanmoedigen om u een keer op te geven voor deze vorm van ontspanning met tevens een Bijbelse onderbouwing. J. Groeneveld, Vrijenban 13 - 2645 AT Delfgauw. Tel. 015-2560662
E-mail: jgroeneveld@kliksafe.nl

Boekbesprekingen

Matthew Henry: "Dagelijkse omgang met God".
Uitgeverij: De Banier, Utrecht.
Gebonden, 144 pag. Prijs € 12,50.

Matthew Henry (1662-1714) is bekend om zijn uitvoerige Bijbelverklaring. In deze uitgave wordt

ons in een vierde herziene druk een drietal preken van hem aangeboden. Hierin vinden we vele praktische aanwijzingen voor de dagelijkse omgang met d Heere. De preken werden gehouden in 1712 te Bedual Green en zijn actueel, ook in 2008. De thema's luiden: Hoe wij elke dag moeten beginnen met God (Psalm 5:3), hoe wij elke dag moeten door brengen met God (Psalm 25:5) en hoe wij elke dag moeten eindigen met God (Psalm 4:9). De auteur schrijft over het morgengebed bij het ontwaken, neemt men daar wel de tijd voor in deze jachtige tijd? Wordt er rekening gehouden dat elke dag onze laatste kan zijn? Vele waardevolle opmerkingen worden gemaakt, gericht op de praktijk van ons dagelijks leven.

M.P.

John Newton: **"Genade brengt me thuis"**.
Uitgeverij: De Banier, Utrecht.
Gebonden, 136 pag. Prijs € 12,50.

Engeland, 1763. Ds. John Newton krijgt van een nieuwsgierige vriend het verzoek zijn levensverhaal te schrijven. In veertien brieven geeft hij daar gehoor aan. Uitvoerig beschrijft hij zijn avontuurlijke en wonderlijke leven. Door het volgen van zijn eigen hart, hij was eigenzinnig en onbedachtzaam, kwam hij in de grootste moeilijkheden terecht. Verschillende zeereizen naar Afrika brachten hem in grote gevaren. Hij verbleef op een bijna onbewoond eiland als slaaf, later werd hij bevrijd. De Heere kwam in zijn leven, hij begeerde predikant te worden. Na vele teleurstellingen werd zijn wens vervuld. Enkele gemeenten diende hij jarenlang. In de kerk waar hij begraven ligt, kan men deze tekst lezen: "John Newton, predikant, ooit een ongelovige vrijbuiterslaaf van de slaven in Afrika, werd door onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus, bewaard, genezen en vergeven..." In dit boek treft de lezer een waargebeurde beschrijving aan van het leven van John Newton. De aanbeveling is meer dan een cliché: Goede wijn, behoeft geen krans.

M.P.

Tineke Smith: **"Waar U ons zendt"**.
Uitgeverij: De Banier, Utrecht.
Gebonden, 175 pag. Prijs € 17,85.

Een interessant en lezenswaardig boek werd samengesteld over het leven en het werk van mevrouw M.A. Mijnders-van Woerden. Haar naam is nauw verbonden met allerlei vormen van zendingswerk, zij stond aan de wieg van verschillende zendingsorganisaties, zelf hield ze haar belevenissen en ervaringen bij in haar dagboeken. In 1957 begon zij met de oprichting van een thuisfrontcommissie voor het zendingswerk van haar neef Jan van Woerden in het toenmalige Rhodesië (nu Zimbabwe). Die commissie werd later omgevormd tot de stichting Mbumba-zending. In 1974

stichtte zij de Bonisa-zending in China, van uit deze stichting worden Bijbels verspreid in stamtaalen van diverse etnische minderheden tot in Tibet toe. Mevrouw Mijnders schreef enkele boeken, vele artikelen en vulde met gedrevenheid en enthousiasme talrijke spreekbeurten. De auteur heeft een goed gedocumenteerd boek geschreven waarin zij laat zien hoe de Heere mensen gebruikt om Zijn Woord te brengen op plaatsen die door andere zendingsgenootschappen niet eerder werden bereikt.

M.P.

Overlijdensberichten

*„Hij kan, en wil, en zal in nood,
zelfs bij het naderen van de dood
volkomen uitkomst geven”*

Met droefheid geven wij u kennis van het overlijden van ons lid

GERRIT TEN BRUMMELER

in de leeftijd van 68 jaar.

De Heere vertrooste en sterke zijn vrouw en kinderen, met Zijn nabijheid.

Bestuur en leden
Mannenvereniging
De „Heere is onze Banier”

Vinkeveen, 31 december 2007

Met ontroering namen wij kennis van het vrij plotseling overlijden van ons trouw en meelevend lid

G. VERHAAF

in de leeftijd van 79 jaar.

Wij herinneren ons met dankbaarheid zijn betrokken aanwezigheid op onze verenigingsavonden.

De Heere schenke Zijn troost aan de familie.

Bestuur en leden van de
Herv. mannenvereniging
„Ede” op G.G.

Ede, 18 december 2007

D' eenvoudigen wil God steeds gadeslaan.
Psalm 116

Met droefheid geven wij u kennis dat de Heere uit dit leven heeft weggenomen ons trouw lid

GERRIT VAN DE RIET

op de leeftijd van 75 jaar.

De Heere vertrooste de achterblijvende familie.

Bestuur en leden van de M.V.
„Schrift en Belijdenis”
te Oldebroek

Oldebroek, november 2007

Op 25 november is uit dit leven weggenomen ons gewaardeerd lid

HERMANUS ADRIANUS DE RUITER

in de leeftijd van 65 jaar.

Bestuur en leden
Mannenvereniging
„De Heere is onze banier”
te Brandwijk

November 2007

*Zie, Gij hebt mijn dagen
een handbreed gesteld,
en mijn leeftijd is als niets voor U.*
Psalm 39 : 6a

Na een moedig gedragen ziekte is door de Heere weggenomen ons zeer gewaardeerd lid

TEUNIS VAN DIJK

in de leeftijd van 67 jaar.

Hij was ruim veertig jaar verbonden als lid, waarvan ruim 30 jaar als penningmeester. De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen in dit verlies.

Bestuur en leden
van Mannenvereniging
„Onderzoekt de Schriften”

Giessenburg, 24 juni 2007

Op Zijn tijd heeft de Heere tot Zich genomen ons trouw lid en oud secretaris

DIRK HENDRIK LANGERAK

in de leeftijd van 83 jaar.

Gedurende vele jaren heeft hij de vereniging als trouw lid en secretaris gediend. Wij zullen zijn inbreng en betrokkenheid node missen.

Tot onze grote verslagenheid overleed nog in dezelfde week zijn echtgenote

AAGJE LANGERAK-DE JONG

eveneens in de leeftijd van 83 jaar.

Wij wensen hun kinderen en kleinkinderen Gods vertroostende genade toe in dit grote verlies.

Bestuur en leden van de
Mannenvereniging Gode alleen de eer

Benschop, december 2007

*En ik hoorde een stem uit den hemel,
die tot mij zeide: Schrijf, zalig zijn de doden,
die in den Heere sterven, van nu aan.*
Ja, zegt de Geest,
opdat zij rusten mogen van hun arbeid;
en hun werken volgen met hen.
Openbaring 14 : 13

Met droefheid geven wij kennis dat de Heere op Zijn tijd uit ons midden heeft weggenomen ons gewaardeerd lid

GOVERT CORNELIS VAN ROOIJEN

in de leeftijd van 62 jaar.

Met dankbaarheid denken wij aan de jaren, die hij als lid in ons midden mocht zijn. De Heere vertrooste zijn vrouw, kinderen, kleinkinderen en allen die hem lief en dierbaar waren.

Bestuur en leden van
M.V. „Samuël”
te IJzendoorn

IJzendoorn, december 2007